

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v. B. TAMÁSKA

XI. évfolyam, 1. szám- 1993.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Elutasítom...

Kemény szó,- sőt azt is lehetne mondani e szóról, hogy komisz.- Elutasítom,... kiutasítom... Ezek a szavak a magyar nyelvben egy kemény parancsot fejeznek ki.

N, de kezdjük az elején... Még 1991-ben a magyarországi jó barátaim is próbáltak rábeszélni arra, hogy én miért nem kérek elégtételt, vagy kárpótlást? Hisz a jogtalanul elszenvedett 10 évemért nekem is járna valami.

Hazatérve, az unszolásnak úgy tettem eleget, hogy 1992-ben a megfelelő magyar fórumhoz megszerkesztettem leveletem s elküldtem. Ebben leírtam, hogy a nemzetközi joggal ellentétben 10 év és fél évet töltöttem a szovjet hadifogságban, míg a többi időt magyar kommunista börtönben, kényszermunkatáborban és AVH felügyelet alatt fizikai munkában anélkül, hogy valaha bíróság elé állítottak volna, tehát ítélet nélkül.

Igy kezdtem irásomat;-"Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy részemre egy olyan hatósági bizonyítványt állítsanak ki, melyben a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés határozatainak szellemében erkölcsi kárterítést adjon."- Majd így fejeztem be;-"Amikor kérésemet megismétlem mint USA állampolgár, kijelentem, hogy semmiféle anyagi kárpótlásra nem tartok igényt. Viszont, az elszenvedett 10 évemért, úgy hiszem az erkölcsi elégtételt megérdemlem."-

1992, n. v. 23.-án kaptam meg a hivatalos választ, mely a koronás magyar címeres pecséttel van ellátva és ez áll benne;

"Kérelmét megvizsgáltam és meghoztam a következő

H A T Á R O Z A T O T -

Kérelmét elutasítom.-A határozat ellen fellebezésnek helye nincs. Aláírás; Kiss Imre sk. osztályvezető.-"

Szegény Magyarország.- Hát még ma is ilyen állapotok uralkodnak ott-hon.

Aki katonaszökevény volt, vagy katonai esküjét megszegve átment a szovjet oldalra, ma magas katonai rendfokozatot kaphat, meg állami kitüntetésekkel. A czinegék és a farkasvladimirok magas nyugdíjjal élnek életüket, de mikor kapnak már elégtételt a becsületes emberek? Azoknak csak elutasítás jár?-

/ csend-ör-szem /

Nyugat felé...

Irta FURY LAJOS

A bicskei erdőben gyülekeztünk a sikertelen áttörés után.

Akkor már rosszul állt a magyarok ügye, pedig az a maréknyi rongyos, kopott, magyar katona rendületlenül hitt abban, hogy ha most megegyeszer Isten nevében, nekiiramunk, akkor áttörjük a gyűrűt.

Nem lehet.

Délután jött meg a hír: a parancsnokság lefújta és esztelen véraldozásnak tart, minden további áttörési kísérletet. Estére megkezdjük a visszavonulást Győr—Pápa vonalában.

Kására olvadt a hó a katonatestek alatt.

Esztergom körül szakadatlan ágyúznak és itt lefújták a támadást.

Az ország mindegyik részéből összehozták, minden fegyvernemből, ahogy jött, fiatalok és öregek, kaposváriak és ceglédiek, tüzekek és ojtőernyősök, első világháborús limanovai huszárok és tejesképű gallai diákok. A legtöbbször volt valakije odabent. Szülője, felesége, testvére, menyasszonya. Ezért is akartunk menni. Meg aztán a kötelesség. Kocsikon halmozódott az élelem, amit a győriek küldtek, hogy az Isten áldja meg őket, az éhező pestieknek. Mit csinálunk ezzel, szégyenszemre vigyük vissza a győrieknek és mondjuk azt, hogy nem megy, hiába próbáltuk, két zászlóalj ottmaradt a bécsi út körül és azok is csak elszórtan találtak utat nyugat felé. Még most is jönnek véresek, tá-molyogva, egyesével kettesével, ahogy éppen sikerült. Némelyik megőrült és némelyik szuronnal amputálta le a karnaszaggatta alsókarját sajátmagának.

Fekszünk a hóban és várunk, hogy mégis közbeszól az Isten.

Hónapok óta várunk már arra, hogy az Isten közbeszól és még ma sem engedi bekövetkezni azt, amitől rettegünk.

Ma estére a sötét beállta után visszavonulás.

Elsötétülnek az arcok, megcsikordulnak a fogak

Visszavonulás, azt értik csak, visszavonulás, hová, meddig még?

Az őrzőjáratok még mindig hozzák az erdőből, akiknek sikerült a kitérés és elérték a vonalunkat.

Szörnyű odabent. Nincs kenyér és nincs víz. Már a repülőök sem tudtak jönni az utolsó héten.

Majdnem, hogy újra nekilódulunk, de a parancs ke-mény.

Felkészülni.

A völgyekben már sötét van, de a dombok teteje még dereng a hóban.

A Győriek adományát már viszik visszafelé.

Az ősém került elő a bakákkal. Ők jutottak el a legközelebb, de a német páncélosokat kilőtték sorra, visszaker-llett nekik is jönniök, pedig már látták Budapestet.

— Akarsz egy pofa rumot?

— Beszélni szeretnék bátyó.

Rumivás közben mondta.

— Én bemegyek egyedül.

Akkor már egymásután indultak az alakulatok, gya-log meg kocsikon. A teherautók, meg a páncélosok, majd utoljára.

Ránéztem.

— Vissza akarsz menni? —

Talán nagyon vádlólag néztem rá, mert védekezett.

— Nem, ne érts félre, én nem lógok meg, de hiába, ezt a parancsot nem tudom teljesíteni. Eltávozását kértem, azt mondtam, hogy itt a szomszéd faluban van a menyaszszonyom, az akarom Győrbe hozni. Elengedtek. Csak neked mondom meg, bemegyek Pestre.

Kortyoltuk a rumos üveget.

— Aztán ott is maradsz, mert már látod, hogy úgy se megyünk semmire, mindig csak visszavonulás, aztán, ha támadunk az sem úgy megy, ahogy kellene, talán igazad van, eredj vissza...

Megfogta a karom.

— Nem értesz, én nem akarok bent maradni, nekem vissza kell jönnöm, hiszen csak eltávozását kaptam, tudod miért megyek be? Szerdán lesz édesanyánk születésnapja...

— Megőrültél, most egyszerre ilyen jut eszedbe, hogy gondold, hogy csak bemész gratulálni és jössz vissza?

— Tudod, karácsony előtt, mind az öten otthon voltatok, a lányok is, csak én, a legkisebb, akit addig a mama kedvencének eszofoltatok, én nem jöttem, nem tudtam jönni, pedig te is mondtad, édesanya mennyire várt és én tudom, hogy sírt is, hogy mind eltudott jönni búcsúzni, amikor keresztül mentünk Pesten, én nem tudtam. Jöttem volna, nem lehetett. Szolnoktól fölfelé nyomtak bennünket, aztán úgy jöttünk le Komáromba. Tudom, hogy fájt Édesanyának, hogy mind az öt gyereke, a nyakas Géza, meg a szájas Kató is eljött a kórházból. Most én megyek. Soha ilyen közel nem leszek többet Pesthez, ha most visszavonulunk, meg aztán talán édesanyá az sem tudja éleke hiszen fél éve is van, hogy hírt sem kapott.

Szóltanul tápáskodtak egymásután a szakaszok a sáros hóból.

— Isten veled bátyó, majd én megint megtalálalak...

— Gyula, várjál csak, Gyuszi, hallod...

Eltűnt a sötétben.

Az ágyuk tüze, villanó fényeket cikáztatott a sötét égen, mint valamikor az alföldi nyári zivatar, vagy az éjszakai pesti villamos.

A géppuskákat málházták, néha zörrentek a rakaszok. Málhát föl. — Kész. — Adták tovább előre.

A bicskei erdő egészen beleveszett a homályba, a föld morajlott és nagy motorzúgással jöttek visszafelé a páncélosok is.

Feladtuk Budapestet, most már visszavonulunk és Gyuszi ment egyedül az éjszakában. Az ágyuk villozó tüze-ben mintha láttam volna bukdácsolni a fák közt, mintha Gyuszi futna ott, kellene segíteni, talán megsebesült, vissza kell hozni. Mint kiskorában, hiszen nekünk úregyebbeknek kellett vigyázni rá, ha átmentünk a vasuti síneken, vagy a tópartján buzogányt szedtünk és a csúszós parton Gyuszi közel merészkedett, egyszer is bepottyant a tóba, úgy húztuk ki és félóraig öklendezte a vizet, aztán amikor beszélni tudott, az volt az első szava: meg ne mondjátok otthon, mert akkor többet nem engednek el veletek.

Meg ne mondjátok otthon, hogy most Gyuszi nekikro-hant az ágyútűznek és valamit kellene csinálni, nem lett volna szabad elengedni, érte kell menni, vissza kell hozni

Gyuszi, hiszen ő a legkisebb és még valami baja lehet, nekünk kell vigyázni rá...

Első el jött hátra a vezényszó.

Második géppuska indulj...

Második géppuska indulj, mint a vízhang adott hátra tovább.

Elindultunk a latyakos, havas, hideg éjszakában.

Mint az egykori gyászmagyarok, akik a szomorú hírt hozták úgy mentünk Győrbe, pedig itt még ásták az árkokat és a védelmi vonalat, sokan azt hitték még akkor, hogy megállunk a Rába vonalban.

Hetek teltek el és semmi hírt nem hallottam az öcsémről, az alakulatát valahol Siófok körül újra bevetették, mi meg a Vértest tisztogattuk a befészkelte oroszoktól.

Éjszaka volt és Pápa és Zirc között égett a levegő.

A Döntől kezdve sokat visszavonultunk már, de ez volt a legrosszabb.

Elhajítani a kézigránátot és szökkelni néhányat vissza, közben sebesült bajtársat is cipelni, meg a puskát is, meg az anyagot. Odafele is telve repülővel az ég, a tüzekek is rakták az országutat, órákig tartott, amíg az egy kilométernyire lévő bokros erdőt elértük, ahol kissé összeszedtük magunkat.

Sötét volt.

Csak imbolygó alakok, nyögések és halk sóhajtások, durva káromkodások hallatszottak.

Magyarul.

Ebből tudtuk csak, hogy magyarok vagyunk.

Ismerős hang ütötte meg a fülem.

— Gyuszi.

Imbolygó árny indult meg felém.

— Gyuszi...

Már belőtték az aknákat az erdőt, igyekezni kellett. Fák hasadtak fel és forgácsolódtak szét.

Előretartott kézzel, hogy arcunkat védjük bukdácsoltunk.

— Hogy volt, Gyuszi, hogy csináltad?

Egy gödörben felbuktunk és a sarat törölgettük.

— Megjártam. Nehéz volt átjutni, egyszer el is kaptak és valami fészkerbe zártak egy csomó magyarral együtt. Reggelre megszöktünk. A legnehezebb volt Pestre átjutni,

nem volt hid, aztán a hadihidon meg nem lehetett menni. Katonai kocsira kapaszkodtam. Pesten is vigyázni kellett, minduntalan fogdosták össze az embereket, hol munkára, hol útépitésre, hol katonának, hol fogolynak, aszerint, ami kellett nekik.

Unszoltam.

— Meg vannak? — Azt mond már.

Úveget nyomott a számhoz. Rettenetesen bűdös pálinka és olyan az íze mintha spirituszt benzinnel keverték volna össze. De most ez is jó.

— Ott álltam szemközt a házzal és vártam, hogy édesanya kijöjjön.

Aztán egyszer csak jött. Hozzáakartam szaladni, de intett a kezével, hogy ne jöjjelek közelebb, a szeme nevetett. Én is nevettem és megértette, hogy azt mondtam mint kis-koromban: A Jó isten tartsa meg édesanyját sokáig.

Míg a Duna ki nem szárad bokáig.

Valkó jött és beszaladt a házba. Én meg jöttem visszafelé.

Homokot meg gyökereket szór ránk az akna. Szóltanul bukdácsoltunk tovább nyugat felé.

Géppuskás honvédeink

Ujra katakombákban.

=====

Az űs keresztýéneket erősen űldözte a római uralom, így kénytelenek voltak eldugott helyeken, földalatti katakombákban titokban összejönni, hogy a Krisztusban való hitüket gyakorolhassák. Nem féltek attól, hogy lesznek árulók, akik esetleg őket törvénykezre juttatják.

..... Majdnem kétezer év után újra vannak űldözöttek, az űs keresztýének késő utódai. űket is űldözik már fél évszázada. Ma már nekik is csak az a mód adott meg, mint régi elődeiknek, hogy titokban jöhetnek össze, mert az új "római hatalom" próbálja őket még ma is pusztítani. - Ha más módon nem, legalább úgy, -becsületükbe belegázolnak.

Es mindez a XX. század végén történik. - Ugy látszik, mindig lesznek űldözök és lesznek űldözöttek. - Jaj a legyőzötteknek! - Lélekben azonban ezek az űldözöttek újra ünnepelnek február 14.-én.

Emlékeznek sokra a sokezer hősí-és mártír halált halt bajtársukra, akik esküjökhöz az utolsó lehelletükig hívek maradtak. -

* * *

.....

vitéz Baranchi Tamáska Endre;

M e n y u s k o m é m .

=====

Az osztrák sógorának volt Münhausen bárója, a magyaroknak Hány Jánosa, de Gesztelynek is meg volt az érdekessége, a "nagyotmondó" Fehér Menyusa.

A Fehér család a nagyszüleim portáján a cselédházban lekött. - Az öreg Fehér Estván a "Tekenyös"-ben volt kerülő, másképpen csösz. A nagyobbik fia volt Menyus, a fiatalabb meg Pesta volt, aki jó darabig a gesztelyi plébános, Vaskó Gyuri "főúr"-nak kocsisa volt, míg Erzsi a legkisebb gyerek egy pár éven keresztül szolgáló volt nagyszüleimnél.

A család híressége azonban Menyus volt. ű látta el nagyszüleimnél a házkörűli teendőket. Hol lucernát készált a tehéneknek, hol a malomba küldte nagyanyám őrleni, vagy pedig egy lovas szekerekkel fuvarozgatott. De résztvett az aratásban is s a zsák búzát hetykén vitte fel a padlásra a lépcsőkön, mutatván az ifjabb legényeknek, hogy "ki a legényegáton".

ű már résztvett az első világháborúban is. Irni- olvasni nem tudott, de elmesált történetei annál érdekesebbek voltak, amit mi unokák mindig szíveken hallgattunk.

Mivel a "Dum-dum" golyó az oroszfronton az egyik oldalán olyan sebet ejtett, hogy több bordája ráment, így Menyus 50 %-os hadirokkant is volt s ezért valami havi összeget is kapott az államtól. - No de ű nem volt akárki. - Mert mint említette; - "mi nemes emberek voltunk, és a nevünket is "j"-vel irtuk, így, hogy Fájér. (Közben Menyus nem is tudott írni.) - Majd így folytatta; "Az apám hajhalmán még glaccékertyűben esküdött."

MINDHALALIG!

Ezt elég sokszor hangoztatta hogy vannak többen ezüst érmes vitézek, de ő ennél sokkal több, mert ő "ezüst bordás vitéz." Hisz ahogy elmesélte több ízben is, a hiányzó bordái az ezredorvos úr ezüst bordákkal pótolta.- Neki Budapesten-körülbelül 30.000 szabó ismerőse van, akiket csak tud, hátmég akákról nem tud.-

Amikor megsebesült a muszka fronton, öt napon keresztül volt étlen-szomjan egy luvernásban a két tűzvonal között. Ott feküdt nyitott oldalal s látta még azt is, hogy hogy dobog a szíve.- Amikor megkérdeztük, hogy mit ettél Menyus? - A legnagyobb határozottsággal válaszolta; -"Hát lucernát!-" - Volt ő gyalogos, huszár, de még tüzér is. Nem egyszer mesélte, hogy "főhadnagy úr Gömbös" volt az útegparancsnoka és amikor szabadságra ment, rábizta az úteget.- Aztán mit csináltál Menyus? -kérdeztük kórusban, hisz nem tudtál németül.- Dehogy is nem- adtam a parancsot;" Cvejuncvancig granát!- cvejuncvancig srápnél!- Fájeeeer! A muszka ugy hullott, mint a buza aratáskor a Siska tanyán.-

Történeteit, meséit külön-külön kötetben lehetne megírni.-

..... Nagyszüleimmél volt egy régi derék szolgálólány, Balla Zsuzsi Gyagybátorból. Apátlan, anyátlan árva volt s már 18 éves kora óta a házhoz tartozott, mint egy régi butor.- Aztán Menyus annyira jött s ment a nagyszüleimm házánál, míg egyszer nagyapámtól megkérte a Zsuzsi kezét. Akkor már volt neki egy kis családi háza, két tehene, pár disznója és baromfiival teli udvara. Így asszony kellett a házhoz.-Felében meg egy két holdas földön dolgozgatott szorgalmasan.

...Ekkor már a II. Világháború zajlott és Laci unokaöcsém a Donnál, mint tartalékos zászlós hősi halált halt.....

Fehér Menyusné, Zsuzsi pedig gyereket várt.... Meg is született és fiú lett. Ezek után Menyus frissen borotválva, szépen vasárnapi ruhában megjelent a "kastélyban".- Azaz nagyszüleim házában.- Ott eköadta, hogy a fiát a Lacika fiatal úr emlékére László névre akarja kereszteltetni s hogy én, vállalljam a keresztapaságot, míg az egyik unokatestvérem meg a keresztanyaságot. Meg is keresztelte Kókai Kun Zoltán gesztelyi református lelkész s én így kerültem komaságba Menyussal.-

Ha hébe-hóba Gesztelybe mentem, Menyus komám mindig feljött s dicselkedve mutatta be cseperedő fiát.-

..... Teltek s múltak az idők, Már 1944-et irtak ekkor a naptárban. Pár napra újra Gesztelybe mentem. Nagymamám már özvegyen, egyedül élt az "osi házban.

A viszontlátás örömen hamar túlestünk, majd nagyanyám elkezdte mesélni, hogy Menyus komám a csendőrökkel került valami kellemetlen helyetbe, de aztán katonásan kivágta magát..

Ugy uzsonna után lesétáltam a gesztelyi csendőrörs laktanyájába, hisz az őrsparancsnokot jól ismertem, mert otttartózkodásom alatt mindig felkerestem. Ekkor már három arany csillag ragyogott az én hajtókamon is.

Belépve az őrsirodába, az íróasztal mellől Szabó alhadnagy pattant fel s jelentkezett.- Mondtam neki, hogy két napig Gesztelyben fogok tartózkodni. Esetleg ha telefonon keresnek, tudjon róla.

Szabó alhadnagy székel kinalt.- Leültünk egy kicsit beszélgetni. Először az őrs életéről, majd az őrsparancsnok családjáról. Volt egy jó hallgató fia és egy felnőtt lánya is.- Majd kis szünetet tartva fel tettem a kérdést, hogy mi is történt Fehér Menyussal?

Az őrsparancsnok letette a szemüvegét az íróasztalra s elkezdte a mondókáját.- M. nt százados úr is tudja a háború végével a magas áron való árusítás, az árdrágítás büntetendő cselekmény lett.... Egy alkalommal Fehér Menyust is ezen kapta rajta a járőr. Tejet, vajot s túrót árult. Emiatt be is kísérték a laktanyába, ahol megkezdődött a kikérdezése.

A tejtermékeket a kisbíró által mint lefoglalt bűnjeleket átvittem a községhezára.- De az érdekes dolog csak ekkor jött elő.- Mert Menyus a kikérdezés megkezdése előtt azt mondta a járőrnek;

- Tudja-e a törzsúr, hogy ki az én keresztkomám ?

A járőrvezető pedig kurtán válaszolta;

- Nem.-

- Tamáska százados úr !- Ha majd megjön, akkor el is fogom mondani neki a panaszomat.-

Erre már én is felfigyeltem- mondta Szabó alhadnagy, mert éppen én is a tanuló szobában tartózkodtam.-

- Csak tessék megnézni a nagy könyvben.- A neve ott van. - Majd így folytatta Menyus;

- He elengednek, akkor a Laci fiam születési anyakönyvi kivonatát el tudom hozni.-

Erre az őrsparancsnok és a járőr tagjai is összenéztek, majd a járőrvezető így szólt;

- No Menyus szaladj haza és hozd az anyakönyvet.-

Nemsokára Menyus egy koportáival a kezében, kipirulva már újra a laktányában volt.

Szabó alhadnagy így szólt ekkor;

- A Tamáska százados úr neve valóban benne van a nagykönyvben. Most már csak azt kell igazolnod, hogy valóban komák vagytok-e.

Menyus kinyitotta a borítékot és az anyakönyvet átnyújtotta. Szabó alhadnagy pedig elkezdte olvasni;

-Születési anyakönyvi kivonat a gesztelyi református egyház hivatalától... Az újszülött neve; L a s z l ó ... apja neve; Fehér Menyhért, anyja neve; Balla Zsuzsánna,... keresztapja; Tamáska Endre m.kir. csendőr hadnagy, keresztanyja; Sipos József keresztelő lelkész; Kókai Kun Zoltán ref. lelkész....-

Szabó őrsparancsnok letette a szemüvegét, míg az okmányt pedig visszaadta Menyusnak. majd hozzátette;

- Menyus, te harcoltál az első világháborúban, ahol súlyosan meg is sebesültél a jelenleg meg mint nemzetőr a Hernád vashidját; szoktad őrizni. Eddig sohasem volt ellened kifogás. Így most sem fog veled semmi történni, ha megígéred, hogy máskor nem fogsz vétetni a törvény ellen.-

Menyus "vigyázz"-ba vágta magát s csak ennyit mondott;

- Megígérem.-

Az őrsparancsnok és a járőr tagjai mosolyogva néztek Menyus után, aki délcegi járással hagyta el a laktányt s most már az őrs minden tagja megtudta, hogy az ő komája egy csendőr százados.-

/1993/

A gesztelyi "kastély"-

G e s z t e l y i " k a s t é l y . "

Gesztelyben volt több nemesi kúria, a Puky, a Négyessy, a Dobozy a csicseri Orpsz, de "kastélynek" csak egyet neveztek, Ennek is meg van a maga története.

Ennek a kastélynek alapjait "gesztelyi" Orosz János- aki Fel-Gesztelhet birta- még az 1360-as években rakta le az alapjait. A külső falak kőből épültek s két méter vastagok voltak, úgy hogy ezekben még kis szekrényeket tudtak vágni az ajtók közötti részekben.

Egy idő múlva- korát nem lehet megállapítani- az utódok emeletet húztak s ez uralta a községet, mert egy kisebb dombra volt építve az egész épület.- A régi irások szerint ekkor a két első sarkán torony is volt.- Évszázadokon keresztül itt élt az Orosz család egyik ága, amely amely eredetileg az ungi Csicsery és Ormós családdal egy törzsből ered.

1440-ben Kis-Gezthel néven is szerepel s ekkor Daróczy Anasztáz és Orosz Tamást iktatják be egyes részeibe.- A török dúlás alatt a XVII. században a falu egészen elpusztult és csak 1640 körül telepítik újra. Hogy a kastély ezt a pusztítást hogyan élte túl, arról nincs adatunk.

A történelmi falak sokat tudtak volna mesélni, ha megszólalhattak volna.- Egyébként itt élt az Orosz család egyik híres tagja is, a vitéz huszárpáncsós- Orosz Zsigmond, akit a családtörténet is "a garázda" névvel titulál. Ő a Mária Terézia hadseregében szolgált jó ideig, de miután annyi sok csinyt követett el végre is várbörtönbe került két alkalommal is. Miután aztán szabadult dél Zemplén vármegye réme lett s ott garázdálkodott. -tovább. Aztán igazán nyugalomba vonult az árnyas gesztelyi temető Orosz sírboltjába. A megyeszéki lelkész írta meg latinul a sírversét, amely arról tanuskodott, Zsigmond minden ellenfelét legyőzte, csupán csak a halál tudott győzedelmeskedni felette.

A "kastély" még emeletes volt a XVII. század elején, de aztán az egyik Orosz meghalt és két fiára hagyta minden vagyonát úgy, hogy annak minden részét testvériesen felezzék meg.- A két Orosz fiu valóban betartotta az apja végrendeletét, mert mindent elfelezett. A létrákat is hosszában vágta ketté, hasonlóképpen még a pipaszárazakat is. Ekkor fűrészelték le a "kastélyról" az emeleti részt s annak anyagából a falu déli részén az egyik örökös fiu felépítette a hasonmását a dombon lévő ősi háznak. Így a "kastélyból" két egyforma kúria lett. Az ősi a dombon s az új pedig Gesztely déli részén.

A "Kastély" mögötti pince olyan hosszú volt, hogy egy ága levezetett a Hernád folyóig, amely menekülésre volt alkalmas.- Az elágazások előtt egy kerek alakú hatalmas terem volt- magas bolthajtással s a közepén pedig egy kúttal. Ebbe a terembe menekült a háborús időszakok idején a ház népe, de még a falunak is jó nagy része.

Az öreg gesztelyi atyafiak apáik meséiből állították, hogy a kastély bejárata előtt ott volt egy korhadt kerék' (szekér) és az épület mögötti dombon egy bitófa, mellyel azt jelezték az ott lakók, hogy az Orosz családnak "pallos joga" volt. Ez csak annyiban fedi a valóságot, hogy Csicsery Ambrus 1506-ban "jus gladii" azaz pallosjogot kapott II. Ulászló királytól.

Az Orosz birtok az évszázadok folyamán egyre csak zsugorodott, mert a család tagjai jól éltek s vigan költekeztek. Orosz Zoltán, az utolsó gesztelyi birtokos már annyira eladósodott, hogy a régi családi bútorokat és ezüstneműket adogatta el a felesége. A nagy birtok pedig teljesen kiszaladt a lábuk alól.- Ekkor 1923-at irtunk. Anyai nagyapám vette meg a "kastélyt" és a körülötte lévő bekerített 10 holdas kis birtokot. Még Orosz Zoltán örült is, hogy nem ment az ősi ház és birtok maradvány i-

degen kézre, mert közben megtudta azt is, hogy anyai nagyanyám ungi származású és benne is rokoni vér csorgedezik. Ugyanis a dédanyja Csicsery Anna volt, aki valóban a pallosjogot szerző Csicsery Ambrusnak volt a verszerinti leszármazottja.

Igy került a "kastély" a Petrahai Hegedűs család birtokába, de az örökösök között ott voltak a Tamáskák is, mert anyai nagyanyám első férje, apai nagyapám Tamáska János, galocsi lakos (Ung vm.) volt.

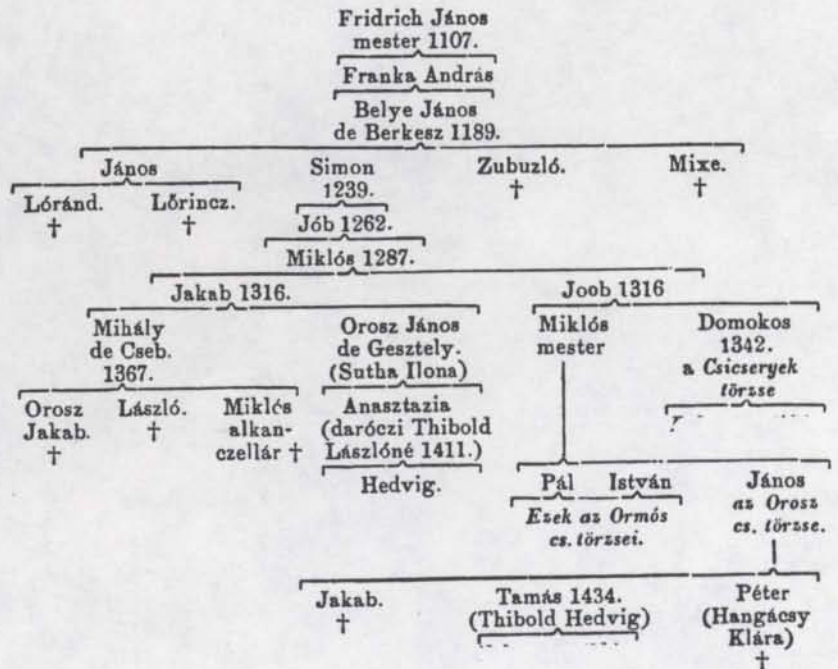
Családunkból Mária- Terézia hugom volt a "régi udvarház" utolsó gazdája". Mióta ő is kinn pihen a gesztelyi temetőben, a ház üresen áll, s amit még lehetett a helybeli cigányok elvittek falbontás útján is. Az ősi ház azóta üresen áll. Falai omladoznak s cserepeket pedig a szél egymás után hordja széjjel.

36 év után elzarándokoltam az ősi házhoz a "Kastélyhoz" s bizony csak elszorult a szívem a pusztuló házat látva. Oda sok-sok gyermekkori emlékem kötődött s annak pusztulását a lelki szemeim előtt végig repült az a sok évszázad, amit ezek az omladozó falak végigláthattak.

/ 1993 /

-Szalókfia -

I. tábla.

csicseryi CSICSERY

csicseryi OROSZ

- A családi legenda szerint a család címerébe, úgy került a szekér-keréken áttörő /átfutó/ vadkan, hogy az egyik őse, egy vadászaton Nagy Lajos király életét úgy mentette meg, hogy egy kerékkal ütötte le a királyra törő megsebzett vadkánt.-

* * *

A váradai Szent László kép.

Pannonia egy részét már meghódította csapataival Szalókfia Usubu hadnagy. Veszprém várát is bevette hét napi kemény ostrom után, de megpihenni nem volt ideje, mert Árpád vezértől újra újabb parancsot kapott Bihar ország meghódítására. Usubu a leggyorsabb ütemben lovagolt fel seregével a Tisza mellé és ott Velek hadnagy seregével egyesülve megindult Bihar ország felé. Hadászti tehetségét itt is megmutatta, mert két napi csata után Mén Harótot, Bihar ország fejedelmét legyőzte csapataival és őt teljes megadásra kényszerítette. Meghódolásának jeléül a sok hadizsákmányon kívül még leányát is átadta Usubunak és Veleknek, hogy az legyen Árpád fia, Zsolt mennyasszonya.-

Bihar vára ettől az időtől kezdve fontos magyareerősség lett. Nagy szerepet töltött az évszázadok folyamán mint Biharvárad, majd a későbbi időkben, mint Nagyvárad.- Hős lovagkirályunk, Szt. László kedvenc tartozkodási helye lett, ahová sokszor tért megpihenni csatai után. Mikor pedig legendás királyunk örökre letette híres csatabárdját, ide tért meg örök pihenőhelyére. Nagyváradot ettől az időtől kezdve az ő szelleme járta át és lengte körüli. Bár a hitetlen törökök sírját feldúlták s csontjait szétszórták, mégis megmaradt a magyar nép, a székelyek szemében úgy, mintha a lovagkirály allandóan ott lenne közöttük, ha segítségére van szükség.

Az évszázadok folyamán a Szalók nemzetség igen sok harcost adott, akik mindig és mindenütt becsülettel állták meg a helyüket s ha kellett áldozták életüket a haza oltárára.

1941-ben újra harcolt a magyar. De az ellenség lobogóján most nem a félhold és a csillag büszkélkedett, hanem a sarló és kalapács.- A honvédő háborúban a sok ezer magyar harcos között megint ott találtuk a Szalók nemzetségbelieket is, hogy ősi örökségként vitézül forgassák fegyverüket az ellenség ellen.- Még 1940 év nyarán újra magyar lett Nagyvárad és megindult újra a szabad magyar élet.- Szent László ismét megsegítette erdélyi véreit. - A nagyváradai Gábor Áron Tüzérhadapródiskola is megnyitotta kapuit a magyar ifjak előtt. István öcsémet egyenesen a szovjet frontról rendelte háza 1941 őszén a Honvédelmi Miniszter.- Az ország minden részéről válogatták össze a tisztikart, hogy megkezdjék oktatásaikat a fiatal új tüzértiszti nemzedék iskoláján.

Domonkos főhadnagy,- festőművésztanár is ott volt a tanárikarban. Tehetősége keze alól egymásután kerültek ki a mesterművek.- Ahadapródiskola dísztermében már ott díszelgett Szent Borbála pompás képe.- Az étkezdében pedig a fohelyet Gábor Áron székely ágyúöntő honvedtüzér őrnagy nagyszerű arcképe díszítette.

Domonkos főhadnagy újabb megbízatást kapott. Szent László lovag király képét kellett neki megfesteni a nagyváradai Helyőrségi templom számára.- Domonkos főhadnagy vázlatombbel járta az iskola épületeit, a körleteket, a lovardát, a gyakorlótereket. Kereste nagy alkotásához a megfelelő modelleket. Hosszu tanulmányozás után a fő alak megfestésére István öcsémre esett a választása.

Te Pista,-hosszabb studirozás után rájöttem, hogy Te vagy a legalkalmasabb a készülő oltárképem főalakjának megszemélyesítéséhez,- mondta Domonkos főhadnagy.- Műtermében egymásután készültek a vázlatok.- Meg volt már y Paletta alezredes iskolaparancsnok engedélye is ahhoz, hogy öcsém szakallt növeszthessen.

A nagy vászon már ott feszült a kereten a hatalmas festőállványon. Körülötte vázlatok, szénrajzok, fej és ló vázlatok, alakok, harcosok. Árpádkori képek, történelmi könyvek mindenütt.

Öcsém ült a csendes műteremben és Domonkos főhadnagy esetei szorgalmasan fedték be az óriási vásznat, pompázó színekkel.- Már jól ki lehetett venni a kéklő háttérből előtűnő liget fajt. A bal sarokban lévő komor sziklák

is alég gyorsan kinőttek a szép pázsitból. Már a lovas harcosok is ott álltak a félhomályban.- Elöl idegesen rágt a zabláját egy gyönyörű fehér paprika, melynek a szárát a vasba öltözött lovag- király könnyedén tartotta bal kezével. Jobbjában, a nap szikrákat szórt híres csatabárdján, melynek ütésétől a sziklából bősugárban ömlött a kristálytisza víz, hogy a szomszédos harcosoknak húsító italt, vagy a harcban szerzett sebekre enyhítő kötest adjon.- Szent László délcegen űlt a nyeregben s feje felett arany glória ragyogott. Lefelé hajló keskeny bajusza és rövid kerek szakála között nemes metszésű szája megnyugtatóan mosolygott. Szemei pedig égi fényvel tündököltek.

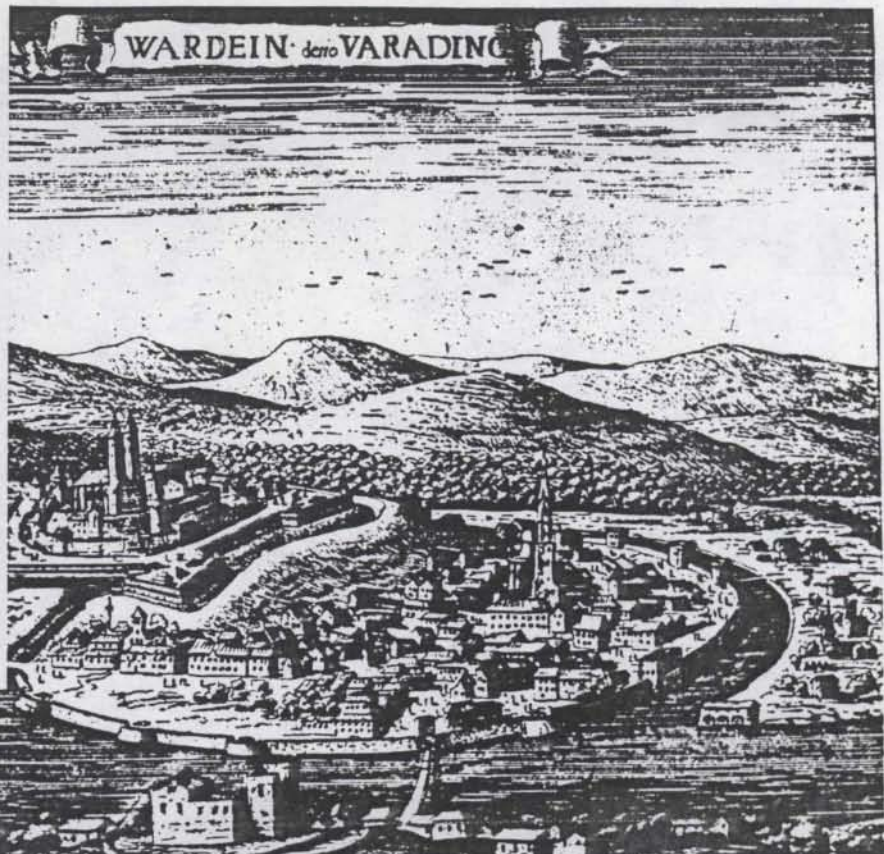
A kép elkészült és méltó helyére került, a nagyváradi Helyőrségi templom egyik oltárára.

Ettől az időtől kezdve a katonai Istentiszteleteken sok honvéd, csendőr és tüzérhadapródiskolás szeme pihent meg egy- egy pillanatra a lovag- király oltárképén.- 1944-ben még nekem is megadatott az a szerencse, hogy meglát-hassam Nagyváradot és a Helyőrségi templomba bemehessek.- Mint nyakas kálvinista, hódolattal hajtottam fejet a csodatevő és hős királyunk képe előtt. Ekkor gondoltam arra, hogy Gulácsy szépnyám, aki nagyon buzgó és hívő vallásos asszony volt, ugyanest cselekedte volna,

Nem tudok semmit a nagyváradi Szent László kép mai sorsáról. De hiszem, hogy azok a magyarok, akik ma ott élnek Váradon, ha betérnek az ősi templomba, imáik elmondása után néman rebegik el azt a harci fohászt, amit mindig akkor használtak, ha bajban volt Erdély népe;

Szent László segíts !

vitéz Baranchi Tamáska Endre

A "Temesvári Hős " Sarasotában.
=====

1993, február 15. Örökke emlékezetes marad a floridai magyarságnak.- Amit 3 évvel ezelőtt vártunk, végre beteljesedett. A "Temesvári Hős",- Főtiszteletű Dr. Tökés László nagyváradai református püspök, a Johanna Rend lovagja - megérkezett Sarasota, Floridába.-

Igen erős és komoly munkát kellett végeznie Dr. Fésüs Andorné-Erzsébetnek, hogy ezt a felejthetetlen napot megérhessük. Magyar asszonyaink szép számmal álltak mellette s segítettek nehéz munkájában, ami valóban meg is hozta a sikert és a környékbeli, magyarságnak történetébe örökke emlékezetes napot jegyzett be.

1993, febr. 15.-én délután, már jóval 3 óra előtt gyülekezett a magyarság Sarasota városából és a környékről a Symphony Center nagy hangverseny termébe. Ahogy számba vettük a közönséget, 300-on felül lehettek.

3 órakor megkezdődött az Ökumenikus Istentisztelet.- Dr. Szontagh Jenő már játszotta a preludiumot az orgonán, amikor a terembe bevonultak a lelkészek. Ft. Dr. Tökés László nagyváradai ref. püspök kíséretében Ft. Dr. Szépe László sarasotai Magyar Keresztény Missió lelkésze, Nt. Király Zoltán lakelandi és Nt. Bodor László miami-i ref. lelkészek.

Nt. Király Zoltán fohászával kezdődött az Ökumenikus Istentisztelet majd a gyülekezet "Boldog Asszony anyánk...éneket énekelte.- Az Apostoli Hitvallást a gyülekezet a lelkészekkel együtt mondta el, majd felhangzott az ősi református ének, "Tebenned bízunk eleitől fogva"...

Az ősi zsoltárhangjai után Ft. Tökés László püspök lépett a pulpitus-hoz. Mózes könyvéből vette az alapigéket, amit vezérfonálnak választott s arra építette fel magasztos és lenyűgöző beszédét. Azt leírni nehéz lenne, azt hallani kellett egy olyan lelkész szájából, aki a temesvári eseményekkel beleírta nevét nemcsak Erdély és Románia, de az egész világ történetébe. A nagyszámú gyülekezet minden szavát úgy szívta magába, mint a szomjuhozó ember az éltető friss forrásvizet. Érezte mindenki, hogy amiről beszélt, az mindenkinek szólt, aki még ma is érzi, hogy magyar vér csörgedezik ereiben s együtt tud érezni azzal a sok ezer magyarral, akik olyan országokban élnek, ahol magyarnak lenni, magyarnak megmaradni nem könnyű, sőt sokszor életveszéllyel is jár.

Ft. Dr. Szépe László r.k. lelkész, a mi sokra becsült "László atyánk" mondta a befejező elmélkedést, aki azzal kezdte, hogy Tökés püspök beszéd után neki már szólnia sem kellene,- azt kell megsziulelni, amit ő mondott.-

Ezután következett Dr. Boros Lajosné-Ica, aki egy ősi székely himnuszt énekelte a tőle már megszokott művészi stérzéssel.

Az Apostoli Áldás-t a gyülekezetre Ft. Tökés László püspök adta, majd nemzeti imánkat a Hímnuszt énekelte a gyülekezet.-Utána pedig a Székely Hímnuszt. Ekkor külön figyeltem Tökés püspök úr arcát, amely visszatükrözte azt az érzést, hogy ezt az éneket most szabad országban hallja, énekelheti több ezer mérföldes távolságban szeretett szülőföldjétől/

* * *

Rövid szünet után Ft. Tökés László püspök és pápi kísérete visszajött a terembe, ahol a nagyra becsült vendégünket Dr. Fésüs Andorné mutatta be egy összesűrített életrajzzal.- Azegybegyűltek felállva persegig-hatalmas tapssal ünnepelték Ft. Tökés Lászlót, aki megkezdte beszámolóját. Ennek témája az Erdélyben élő magyarok igen nehéz sorsáról szólt. A vörös "suszter díktátor" halálával azt lehet mondani, semmi sem változott Romániában.- Adatokkal, nevekkal támasztotta alá Tökés püspök,

hogy a régi gárdából majdnem mindenki benne maradt az ország vezetésében. Azban a magyar egyházak igen nehéz helyzetereül beszélt, majd pedig az ott élö magyar ifjúság nevelési gondjait tárta fel.- Igaz - nagy erőfeszítéssel- már vannak magyar középiskolák, söt Nagyváradon egy magyar főiskola is megkezdte működését.

A kérdés-és felelet megkezdése előtt Nt. Bodor László lelkész.. még külön is köszöntötte Tökés püspököt. Téma volt bőven, csupán az idő nem volt már elegendö.

Ezután átvohult a gyülekezet a David Cohen Hallba, ahol görnyedésig megrákokt s szépen terített asztalok várták öket étellel, s itallal. A magyar asszonyok valóban nagyon kifettek magukért.- Itt még sokáig együtt maradtak, a fénykepezö gépek kattogtak, a videók peregtek és a "Temesvári Hős"-t szán vették körül sok- sok kérdéssel.

Valóban emlékezetes nap volt 1993. február 15. Sarasotában, ahol egy ideig egy levegöt szivhattunk egy igazi hös lelkésszel, az Istenbe vetett erős hittel egy diktátort tudott megbuktatni.

Isten áldja, övje és segítse további életében és munkájában !

/ Sarasota, FL.USA./ 1993.-

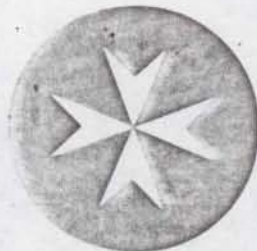
-krónikás -

b-j-ra; Ft. Dr. Szépe László sarasotai r.k. lelkész, Fűtiszteletű Dr. Tökés László nagyváradai református püspök, Nt. Bodor László miami-i és Nt. Király Zoltán lakelandi ref. lelkészek.

jobbra; két Johannita rendi lovag.

-1992- A floridai tüzérek 1992, dec. 3.-án a Sand Castle Hotel külön termében tartották meg Borbála estjüket, ami immár a 13. volt Parasotában. vitéz Szüets Ervin bs. köszöntötte a megjelenteket, majd pedig Lövas Györgyné- Papp-Váry Eleonóra; Hittvallás c. versét szavalta el igazi éterzessel. vitéz L. Sezierseki László tb. vitézi székkapitány szután a II. Világháborúban vitézül helytálló és hősi halált halt tüzérek-ről emlékezett.

Az ünnepi vacsora után vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. vitézi székkapitány a MKCsBK volt vezetője egy verset, tüzér tárgyú novelláját olvasta fel, majd pedig a szokásos Borbála tekercest. Mindkettővel nagy sikert aratott.-

Ezen az estén még hét volt tüzér tudott megjelenni s így volt még idő a régi szép tüzér időkre is visszaemlékezni.

A Borbála est rendezője v. Szüets Ervin és Felesége, Mária volt, Így köszönet őket illeti.

....Gondolatban én is most messzire szálllok,
Vajjon Nyiregyháza a régi barátok,
Régi tüzér fiúk vajh' összegyűltek-e,
A Honvéd utcái ős tüzér körletbe?
Valahott díszlett "Gábor Aron" neve,
Öreg rézagyúja a kert közepébe',
Az agyú néma volt, hallgatag a csöve,
Ha az beszélt volna,- lett volna sok mese.
Jó tüzér bajtársim, szerte a világban,
Szent Borbála napján,- itt az új hazában,
Haza száll a lelkem, arra a szép tájra,
Duna- Tisza közé, a régi Hazámba."-

/részlet a Borbála tekercsből./
- /1992/-

v. Szüets Ervin megnyitója.

A megjelent hét veterán tüzér.

b-j-ra; v. Baranchi Tamáska Endre, v. Szüets Ervin, Szaday Tibor, Dr. Agócs Sándor, v. Kápolnoky Tibor, Apáthy László és Dr. Varga István.

Kossuth Club

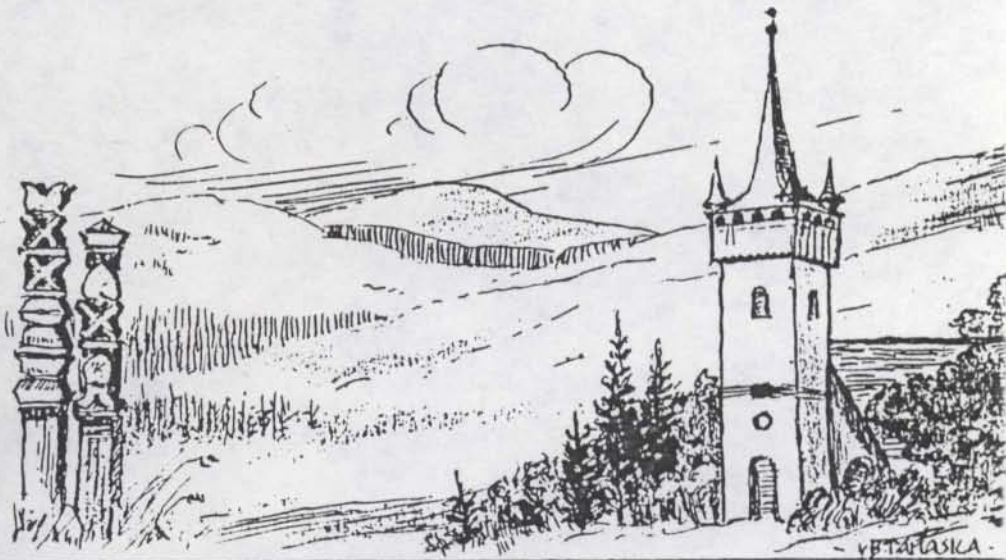
-1993.- Jan.28.-án a Sarasotai KOSSUTH KLUB új vezető-
séget választott.-

Elnök; Szűts Pál, alelnök; vitéz Baranchi Tamáska Endre
penztáros; Szaday Tibor, penztáros h.; v. Baranchi Tamás-
ka Endréne, titkár; Dr. Köpetzi Botz Mihály, - igazgatósági
tagok; Dr. Fésüs Andorné, Novitzky Sándor és Reithauser
László.

.....
1993. február 14.-én, Csendőrnapon az egyik csendőr házában jöttek össze
sarasotai csendőrök (négy csendőr és egy tb. csendőr.)

"Az ünnepi ebéd megkezdése előtt az egyik csendőr mondta a pohárköszön-
tőt s emelve poharát exeket mondta; A hősi és mártir halált halt sok e-
zer bajtársunk emlékére Üritem poharamat; - Háven, Becsülettel, Vitézül! -

Köszönjük bajtársunknak és kedves feleségének a meghívást és a baráti
együttlét lehetőségét.-

.....
1993. febr. 15.-én tett látogatást Sarasota városában Ft. Dr. Tökös
László nagyváradi ref. püspök, Johannitalovag. A délutáni ökumenikus
Istentiszteleten több mint 300-an vettek részt.- Utána megbeszélést tar-
tott, majd a fogadáson még igen sokáig eszmölgáltak kérdésekkel.

Az MHBK-t Kiss Gábor USA-beli és vitéz Detre Gyula kanadai főcsoport-
vezető, a MKCsBK-t és a Johannita Lovagrendet vitéz Baranchi Tamáska
Endre, a Vitézi Rendet vitéz L. Jezierski László képviselte, aki a Vi-
tézi Rend és az MHBK nevében egy 500.00, dolláros csekket nyújtott át a
püspöknek., az erdélyi iskolák megsegítésére.

/ a Bővebb beszámolót lásd a FBH. 11 és 12. oldalán./

-SARASOTAI- MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ

/ ; Hungarian Christian Church of Sarasota : /

1993, márc. 7.-én a Sarasotai Magyar Keresztény Egyház gyülekezete új presbitériumot választott. - Elnök; Ferenczy Sándor, - Főjegyző; vitéz Baranchi Tamáska Endre, jegyző; Tomory József, pénztáros; Gémesi István, - presbitériumi tagok; Bogdándi László, Dobai Jenő, Dobai Jenőné, Dr. Fűry Lajos, Kiss Edit és Dr. Vizsolyi Kálmáné.

Ugyanezen a vasárnapon ökumenikus Istentisztelet is volt, ahol az előfőhész vitéz Baranchi Tamáska Endre a prédikációt Ft. Dr. Szépe László r.k. missziós lelkes és az utóimát pedig Görgey Kálmán mondta.

Magyarországról- (Tárkányi László a Pax Hungaria Szövetség főtitkárától/

A PAX HUNGARICA Szövetség 1992, dec. 12.-én Karácsonyi Ünnepeket rendezett. A nivós műsorban a következők szerepeltek; Székely Tibor a PAX HUNGARICA elnöke, Bereczely István, az Állami Operaház magánéneke, Dr. Kovács Endre egri segédpüspök, Sólyom Ildikó a Nemzeti Színház tagja, a Szervita kórus, Dr. Nagy Gyula ny. ev. püspök, Szabó Miklós az Állami Operaház magánéneke, Dr. Skultéthly Csaba (München) a Pax Romana Fórum társelnöke, dr. Farkas András a Pax Hungarica jogtanácsosa és a zárshót a főpapi áldással Dr. Kerekes Károly zirci apát mondta.

NB. Tárkányi Laci-val együtt voltunk hadifogságban egy jó ideig a Szovjetunióban majd pedig Budapesten börténben és Kazincbarcikán kényszer-munkatáborban is. Egyetlen bűne az, hogy m.kir. csendőrhadnagy volt egy rövid ideig a Testületünknel.-

A Szervita kórus

Dr. Kerekes Károly
zirci apát

Dr. Habsburg Ottó kir. herceg 1992, nov.20.-án volt 80. éves.

A bajorországi Andechs kolostorban volt az ünnepség, amelyről a német(bajor) újságok bőven beszámoltak.

A magas politikai vezetőknél kivül a salzburgi lövészek 200 fővel jelentek meg s ezzel is emelték az ünnepség pompáját.

A misén a beszédet Stimpfle József érsek mondta .

EINE SALZACH-PLÄTTE schenken die Oberndorfer Schifferschützen dem 80jährigen Otto von Habsburg, hier Bundesfinanzminister Waigel, zum Geburtstag. Photo.

* * *

„Werkzeug in der Hand Gottes“

Kanonendonner für Kaiserliche Hoheit

80jähriger Otto von Habsburg gefeiert / Fest für politische Mitstreiter

Von Sabine Bader

Andechs - Höhepunkt einer Serie von Feierlichkeiten zum 80. Geburtstag des CSU-Europaabgeordneten Otto von Habsburg, des Sohns des letzten österreichischen Kaisers: Im Kloster Andechs wurde das Jubiläum am Samstag mit Kanonendonner und einem Festgottesdienst begangen.

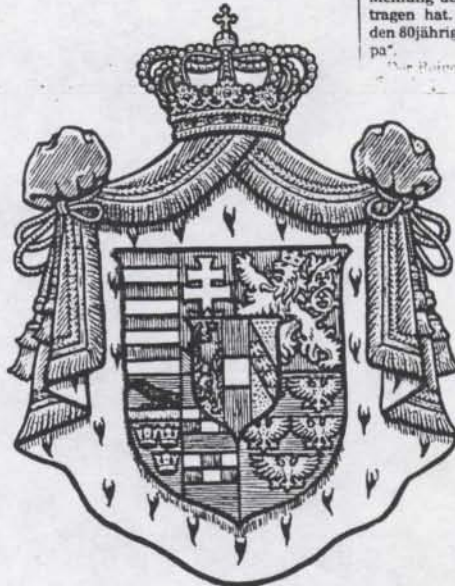
Fünf der sieben Kinder des Habsburgers und seiner Frau Regina, Prinzessin

von Sachsen-Meiningen, waren zum Geburtstagsfest des Vaters angereist. Bei der Messe in der Klosterkirche, bei der Erzbischof Joseph Stimpfle die „Kaiserliche Hoheit“ als „Werkzeug in der Hand Gottes“ charakterisierte, ministrierten vier seiner 14 Enkel. Ganz wie in alten Zeiten wohnte die Kaiserfamilie der anschließenden Parade von rund 200 Schützen aus der Stadt und dem Land Salzburg bei.

„Das Fest ist vor allem eine Feier politischen Mitstreiter“, erklärte Habsburgs Tochter Walburga. So waren in vielen Abgeordneten des Europäischen Parlaments in Straßburg auch Bundesfinanzminister Theo Waigel, die St. minister Thomas Goppel und Peter Weiler, der Sprecher der CSU-Abgeordneten im Europäischen Parlament Friedrich, Alfred Dregger, Ehrenvizepräsident der Paneuropa Union Deutschland sowie der Sprecher der Süddeutschen Landsmannschaft Franz Neubauer unter den Festgästen.

Die Feier stand ganz unter dem Zeichen der politischen Arbeit des Jubilars seit 1979 Abgeordneter des Europäischen Parlaments und seit 1973 Präsident der Paneuropa Union ist. „Der Pessimist ist gefährlicher Mensch“, sagte Otto von Habsburg in seiner Begrüßungsansprache im Fürstensaal des Klosters: „Wir Europäer sind hingegen Träger des Optimismus.“ Er bekräftigte: „Wir sind alle auf dem Weg zu einem neuen Europa.“ Wozu er Meinung der Festgäste selbst viel beitragen hat. Theo Waigel etwa würdigen die 80jährigen als „großen Mann in der Politik“.

/Züddeutsche Zeitung./ -1992-

1992.

Melegen köszönöm a kedves jókívánásokat nyolcvanadik születésnapom alkalmából.

Ha visszatekintek a mögöttem lévő hosszú útra, csak hálát adhatok Istennek. Viharos időket éltem meg, de a munkának értelme volt. Láttam két istentagadó totalitárius diktatura születését és csúfos bukását. Országok, amelyekről egyesek azt hitték, hogy örökre eltöröltettek a térképről, feltámadtak és remélhetik, hogy békében és szabadságban élhetnek Európánkban. Földrészünk egyesülése a visszaesések ellenére tekintélyes haladást ért el. Nem a Nyugat alkonya közeledik, mint ahogy évtizedekkel ezelőtt hitték, hanem egy új tavasz.

Sorsunk kovácsai vagyunk, ma inkább mint valaha, ha csak akarjuk. Ez egy csodálatos kihívás mindenki számára, legyen fiatal vagy idős. Elfogadhatjuk - bizva Istenben, eltökélte akarattal és fáradszhatatlan munkával. Megéri!

Otto von Habsburg
HABSBUrg OTTO

OTTO von HABSBUrg
Mitglied des
Europäischen Parlaments

Betegségek Felgyógyulások- Kórház.

Tóth Aurél, -/ a szerkesztőnek hadifogoly és börtöntársa/
New Jerseyben kisebb operáción esett át.-

Dr/ Szépe Gáspár, - mint a vasárnapi misén megtudtuk, "intenzív care"-ben van.

Baranchi Tamáska István, -/ a szerkesztő öccse/= Butler, PA. kórházában volt pár napig. A megoperált térdét kellett újra kezelni. Mint telefonon mondta, már otthonában van.

* * *

Bajtársainknak mielőbbi teljes felgyógyulást kívánunk !-

- o -

vitéz Galocsy Árpád-ról ujabban semmiféle betegségi hírt nem kaptunk. Örömmel könyveljük el.-

.....

Levelek levél részletek.

Magyarországról;

1991-ben voltam otthon Magyarországon 36 év után. Otthon közölték velem, hogy a szüleim sírját eladták s arra rátemetkeztek. A hír megdöböntett; egyik rokonom az ügynek utána nézett s ezeket írta; " Azt sikerült kinyomoznom, hogy sírbérlet lejártá előtt már rátemetkeztek, de az aljas kommunista igazgató el nem tenni nem lehetett, "ők azt tettek, amit akartak, hiába segített adatokkal a könyvelő, a hatalmaságoknak volt igaz" a hamvasztás nem temetés. (NB. csak édesapám volt hamvasztva, édesanyám rendesen koporsóban volt temetve. / A pénzszerezés egyik módja a rátemetkezés, ez jelentős hasznót hozott a harcslónak..."

.....
Budapestről;-"Valahogy nehezen heverik ki az egyházak is, a 45 évig tartó pusztítást lélekileg, meg anyagilag is. Bár folyton azzal vádolják- főleg a katolikusokat hogy egyszerre mindent visszavonjanak. Erről szó sincs Szóval nehezen megy az átalakulás, a politikai és a nyelvi háttérrel nem is beszélve."

TÖKÉS LÁSZLÓ PÜSPÖK
Nagyvárad

"Ó benne volt az élet,
és az élet volt az embernek világossága."
/ János Evangéliuma 1.4 /

Kedves Testvérem !

Tavozófilmben, a sárosi repülőtérnél ezután készült mondani azért az időnkéss munkáért amit a hífi Magyar Délkeleti megismerésében kifejtettél. Igazán elcsodálatos volt az óceán túl is átkelni hogy egyik nagyunk Krisztusban és magyarságunkban

Isten áldását kérve életre és családokra, érem érdékei megpihenésük közötti szentifikációs idővel a hűdsen, feleségemmel együtt:

1993 február 18.

Tökés László
püspök

Már megírtam az itt látható leveleimet. Kezdtém azokat postázni is, amikor befutott egy pár levél. Nagy idéztek ezekből;

"Mellékelten küldöm az évi hozzájárulásomat a Bajtársi Híradóra. Isten segítsen, hogy meg sokáig tudd csinálni."-

"-Annak ellenére, hogy soraink erősen csökkennek, de az érdeklődés megmarad. Helyesnek tartom a magam részéről a HIRADÓ folytatását."-

"-Tudom, hogy sok időt áldozol a FBH szerkesztésére, megírására és elpostázására. Feleségemmel együtt mindig várjuk annak legújabb számát és élvezettel olvassuk végig. Mellékelten küldöm adományomat."

Mellékelten küldök egy csekély összeget. A munkáját úgy sem lehet megfizetni, viszont a kiadással vannak költségek is. Nyomda - postázás/

1993 évben adományt küldtek;

Dr. S. Snó \$ 10.00, B-M A \$ 10.00, ZAJ \$ 10.00, v.G.A. \$ 25.00.-

A Szerkesztőség hálásan köszöni az adományokat.

Sarasota, 1993, február 20.-én

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Kedves Bajtársam, Berétem és kedves Olvasóink!

A napok száradnak. Az 1993-as évben is már a második hónap végén vagyunk.

Ebben az évben lépne a Floridai Bajtársi Híradó a XI. évébe. Azért írom feltételes módon, mert minden ettől függ, hogy az olvasó tábor hogyan gondolkodik efelől.

Sajnos, a FBH. lelkes támogatói közül az évek folyamán már sokan itt-hagytak bennünket, - vitéz Németh Endre, Dr. Rektor Béla, vitéz Pesthy István, Dr. Szabó Károly és legutóbb Dr. vitéz Ormay József. - Így fogynak soraink.

Nehezen határoztam el magamat, hogy a sorokat megírjam. - Hozzátok fordulok most szívesen a kéréssel, hogy folytassam-e a FBH. szerkesztését, vagy pedig szüntessem be.

Mint tudjátok, a FBH-nak nem volt sohasem előfizetési díja. Önkéntes adakozásokból tudott az 10 éven keresztül megjelenni.

Azzal zárom levelem, ha akarjátok a további megjelenését, írjatok egy pár sort. Ha pedig nem írtok azt úgy fogom venni, mint nemleges választ.

bajtársi és beréti szeretettel;

Baranchi Tamáska Endre

Értesülésünk szerint a Horthy család augusztus 20-át, vagyis a Szent István ünnepére eső gyásznapot az egykori birtokon, Kenderesen tölti, ahol majdan a családi sírboltban szeretnék - végakarátának megfelelően - örök nyugalomra helyezni az emigrációban 1957-ben elhunyt Horthy Miklós földi maradványait. (k. b.)

/magyarországi újságból./ -M. N.-

a FBH-nak ez a száma lezárva; 1993, március 15.-én

Címünk;

Capt. Endre v. Tamáska de Baranchi
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 34231. USA.-

A kormányzó Film Horthyról

Osztrák-magyar koprodukcióban ezekben a napokban forgatják Budapesten azt a többrészes dokumentumfilmet, mely majd A kormányzó címet viseli. A Horthy Miklós életéről s politikai pályafutásáról áttekintést nyújtó film felvételei alkalmából Budapesten tartózkodik a repülőszerencsétlenség következtében, augusztus 20-án ötven esztendeje hősi halált halt Horthy István özvegye, a Portugáliában élő Mrs. Ilona Bowden, s vasárnap megérkezett a magyar fővárosba az Amerikában élő üzletember, ifjabb Horthy István is. A film készítésében szakértőként működik közre a Svájcban élő neves történész, dr. Gosztonyi Péter.

Ma, hétfőn mutatják be egyébként a sajtónak azt a kötetet, amely a tragikus évfordulóra időzítve a napokban hagyta el a nyomdát, s többek között Horthy István tisztiszolgája most közzétett feljegyzései révén új megvilágításba helyezi a fél évszázada történt eseményeket.